

Professor mercantil i censor jurat, Esteve Canals Clotet és responsable de la firma Asesoría y Control Empresarial, ubicada a la capital catalana. Fa gairebé un quart de segle que orienta els emprenedors del nostre país. L'experiència li ha ensenyat que fer prediccions en el món empresarial és arriscat: "Quan es va promulgar la Llei d'auditoria, tothom es pensava que allò seria l'inici d'un boom, i que totes les empreses s'hi acollirien, a fi de normalitzar la seva situació envers Europa. Tanmateix, les coses no han anat exactament així: les firmes se sotmeten a les auditories perquè s'hi veuen obligades. Són pocs els casos en què un empresari es posa voluntàriament en mans d'un auditor per conèixer l'estat econòmic i financer del seu negoci." Aquestes "excepcions" acostumen a ser "multinacionals amb filials al nostre país, que volen que aquestes subseus estiguin auditades tant si és obligatori com si no."

L'Esteve compara la Llei d'auditoria amb "la reforma fiscal de finals dels 70: la comptabilitat, una eina bàsica per calibrar la situació d'una companyia, es considera, sobretot entre les petites empreses, com un tràmit que s'ha de passar perquè Hisenda demana els impostos i no com una eina de gestió." Tanmateix, comptabilitat i auditoria constitueixen mètodes eficaços per obtenir una radiografia precisa de qualsevol firma, i "el directiu no ha de cometre l'error" de considerar-los únicament una obligació: "En general, el nostre empresari és llançat, i només es planteja aquest tipus de coses quan arriba el moment de fer-ho perquè la llei ho estableix així." En conseqüència, el més habitual "és que cada any l'auditor repeteixi les mateixes recomanacions a l'empresa auditada. Les incidències acostumen a ser recurrents, i cal que l'empresari s'esforci per posar-hi remei."

Subratlla que la tasca de l'auditor no és altra que "mostrar al client el que pot ser de més utilitat per al seu negoci. La nostra missió no consisteix a perseguir estafadors o delinqüents." En aquest sentit, "la premsa no va fer cap bé al meu col·lectiu quan, al llarg dels anys 80, va anar publicant que els empresaris es trobaven sota l'amenaça d'una auditoria d'infart. El nostre objectiu no és posar cap empresa ni empresari a la picota. Som professionals independents, amb uns principis ètics i una gran responsabilitat no tan sols envers el client, sinó també vers les entitats financeres i altres implicats. Malauradament, el públic no acostuma a veure-ho així." Potser el problema és que "quan va sorgir la Llei d'auditoria no va anar acompanyada d'una campanya per tal que els ciutadans sabessin de què es tractava i en poguessin aprofitar els avantatges." Que això no ens porti a l'engany, però: "La nostra tasca no consisteix a fer que una companyia funcioni, sinó a reflectir la situació en què es troba. Per descomptat, l'empresari no pot condicionar l'informe de l'auditor." Ara bé, "els professionals sempre suggerim al client que, abans que auditem el seu negoci, en cas de dubte es posi en contacte amb nosaltres perquè el puguem ajudar. Abans d'acudir a l'auditoria, els clients poden beneficiar-se dels nostres serveis com a assessoria. De fet, sempre els recomanem que ens demanin una auditoria voluntària anterior a l'obligatòria per tenir temps de

corregir les incidències abans que el Registre Mercantil les faci públiques. Com indica el seu nom, aquest Registre és un organisme públic, és a dir, tothom el pot consultar. La nostra feina, doncs, és de gran importància per a tercers. Per exemple, si un banc s'assabenta que el balanç d'una companyia no reflecteix la situació real en què aquesta es troba, difícilment li concedirà finançament. De fet, l'auditoria és un dels documents que acostumen a demanar les entitats financeres abans d'avaluar qualsevol firma."

Precisament per ser tan pocs els qui accedeixen voluntàriament a auditar-se, l'Esteve assegura que una de les característiques que defineixen el seu sector és "la competitivitat: el fet que una auditoria estigui firmada per un despatx de reconegut prestigi dona a l'empresari una garantia addicional en el sentit que no tindrà problemes. En conseqüència, una nova firma d'auditoria té serioses dificultats per obrir-se camí." Resulta costós sotmetre una empresa a una primera auditoria: "És necessari remuntar-se molts anys enrere, perquè en aquell moment no saps res de la companyia que estudies i has d'anar a la recerca de dades històriques."

L'auditor que treballa per primera vegada per a qualsevol client no deixa de ser un intrús a l'entorn de la companyia. Aquestes són les condicions en què es desenvolupa el contacte inicial: "Normalment t'obre les portes un càrrec superior, com ara el gerent o el director financer. Tot seguit, per tal que la teva tasca no tingui limitacions, has de tenir dret a parlar amb qualsevol dels membres de la plantilla. Acostumen a rebre't com si fossis una mena d'inspector, que els amonestarà per tot allò que han fet malament. Per sort, en la segona auditoria les coses ja no són així; els integrants de la companyia s'adonen que també poden aprofitar els nostres coneixements per tal que els ajudem en la seva feina, i es crea una relació de col·laboració." Esteve Canals adverteix, tanmateix, que aquest desitjable "tracte cordial" no exclou la necessitat de "mantenir una certa distància, per tal de no arribar a vincular-te amb l'empresa."

És difícil determinar la durada d'una auditoria: "Depèn de les dimensions de l'empresa, del sector al qual pertany, de la seva organització. Normalment, però, un treball de camp en una empresa mitjana no dura més de dues o tres setmanes. Si hi sumem la tasca que es desenvolupa al despatx, parlariem d'una durada mitjana d'un mes." Es tracta, sens dubte, d'una feina "molt compromesa", sobre la qual l'Esteve recomana "no manifestar-se fins que no està completament finalitzada. Al llarg del treball de camp, el client acostuma a preguntar-te com va i quines incidències has trobat."

La tasca de l'Esteve, però, conté "una part molt enriquidora", i és "tot allò que aprens en cada auditoria. És una feina que et permet conèixer sectors, estils de direcció i sistemes administratius diferents." Inevitablement, la saviesa que l'auditor acumula al llarg dels anys acaba beneficiant el client, que rep els consells de professionals "que han treballat amb empreses del mateix sector gestionades d'una altra manera." Aquesta és, en definitiva, la imatge que hauríem de tenir dels auditors: homes i dones amb un pou de coneixements i disposats a compartir-los amb els nostres emprenedors.

**“L’auditor mostra
al client el que pot ser
de més utilitat
per al seu negoci;
la nostra missió no
consisteix a perseguir
estafadors o
delinqüents”**

Esteve Canals - Barcelona (Barcelonès)